

Motion till riksdagen

1989/90:N429

av Margareta Gard och Karin Falkmer (båda m)

Energipolitiken

Den svenska energipolitiken präglas av osäkerhet både vad gäller tillgången och kostnaderna. Elintensiva företag lever i ovissa förhållanden och avvaktar med investeringar eller investerar utomlands där energisituationen är mera stabil.

Basindustrierna utgör fortfarande ryggraden inom industrisektorn i Kopparbergs och Västmanlands län. Trots en hård strukturrationalisering finns fortfarande vitala grenar kvar inom stålindustrin. Dessa industrier lever dock med stor internationell konkurrens, då det finns en överkapacitet motsvarande cirka tio stålverk.

Även pappersindustrin verkar på en internationellt hårt pressad prisma. Trots modern och rationell tillverkning är tillgången till konkurrenskraftiga elpriser en viktig, för att inte säga avgörande, fråga även för denna industrigren.

Genomförs riksdagsbeslutet om en avveckling av kärnkraften och den näraliggande förtida avvecklingen av två reaktorer, hotas sysselsättningen för tusentals människor i Dalarna och Västmanland. Orter som Borlänge, Avesta, Smedjebacken, Fagersta och Hallstahammar m. fl. står och faller med basindustrierna.

Bergslagen genomgår en smärtsam strukturomvandling bl.a. med nedläggning av den sista järnmalmsgruvan (Grängesberg). Det skulle därför vara ett nytt dråpslag mot Bergslagen, om kärnkraftsnedläggningen blev verklighet och våra kvarvarande moderna basindustriers existens ifrågasätts.

I det förslag som svenska folket ställde sig bakom vid folkomröstningen 1980 stadgades att: "Kärnkraften avvecklas i den takt som är möjlig, med hänsyn till behovet av elektrisk kraft för upprätthållande av sysselsättning och välfärd."

Behovet av elenergi för att upprätthålla sysselsättning och välfärd kan endast tillgodoses genom att behålla kärnkraften.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att någon förtida avveckling av kärnkraften inte skall ske,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att folkomröstningens krav för avveckling av kärnkraften skall gälla.

Mot. 1989/90
N429

Stockholm den 25 januari 1990

Margareta Gard (m)

Karin Falkmer (m)